

Na osnovu člana 19.stav 1. tačke 2. Zakona o rudarstvu Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 26/10) federalni ministar energije, rudarstva i industrije donosi

PRAVILNIK O TEHNIČKIM MJERAMA SA MJERAMA ZAŠTITE
PRI EKSPLOATACIJI MINERALNIH SIROVINA DUBINSKIM BUŠENJEM

I OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovim pravilnikom se propisuju tehničke mjere i mjere zaštite na radu pri istraživanju i eksploataciji mineralnih sirovina dubinskim bušenjem. Odredbe ovog pravilnika odnose se i na bušenje istražno-eksploatacione bušotine.

Član 2.

Privredna društva koja istražuju i eksploatišu mineralne sirovine dubinskim bušenjem, dužna su u skladu sa važećom projektnom dokumentacijom i propisima izraditi i voditi slijedeće karte, planove i profile:

- situacioni nacrt istražinog i/ili eksploatacijskog polja;
- geološku kartu istražinog i/ili eksploatacijskog polja (geološku kartu, detaljnu geološku kartu, hidrogeološku kartu);
- geofizičkih mjerenja (gravimetrije, magnetometrije, seizmike, geoelektrike);
- topografsku kartu eksploatacijskog polja;
- geološke profile: geološki profil bušotina i geološki profil eksploatacijskog polja;
- plan energetske mreže i plan svih cjevovoda i
- plan odbrane i spasavanja od skupnih opasnosti i udesa.

Dokumentacija iz stava 1. ovog člana ažurira se u skladu sa važećim propisima.

Član 3.

Sve radove bušenja i eksploatacije privredno društvo je dužno obavljati u skladu sa važećom projektnom dokumentacijom i propisima i uraditi tehnička uputstva sa čijim odredbama je dužno upoznati i obučiti zaposlene.

Tehnička uputstva trebaju biti jasna i precizna sa obavezom povremene doobuke, provjere znanja i uvježbanosti zaposlenika.

II POSTROJENJA I UREĐAJI ZA BUŠENJE

Član 4.

Na električne motore, uređaje i instalacije, koji se koriste pri istraživanju i eksploataciji mineralnih sirovina dubinskim bušenjem, primjenjuju se propisi o izvedbi i upotrebi tih motora, uređaja i instalacija u određenim zonama opasnosti u skladu sa važećim propisima.

Član 5.

Motori s unutrašnjim izgaranjem moraju biti takve izvedbe da svojim usisnim i ispušnim uređajima i drugim svojim dijelovima ne mogu izazvati paljenje zapaljivih smjesa plinova ili para.

Uređaj za ispušne plinove iz stava 1. ovog člana ne smije na vanjskim površinama imati radnu temperaturu veću od 350°C.

Motori s unutrašnjim izgaranjem treba da imaju uređaj za naglo gašenje u slučaju opasnosti.

Član 6.

Na sudove pod pritiskom koji se upotrebljavaju pri radovima iz člana 1. ovog pravilnika primjenjuju se propisi o tehničkim normativima za sudove pod pritiskom.

Zaštitne i druge cijevi za radove u bušotini moraju biti izrađene prema odgovarajućim API standardima.

Član 7.

Prijenosni rezervoari za prihvaćanje nafte i plinskih kondenzata, koji se upotrebljavaju u toku bušenja ili osvajanja odnosno ispitivanja bušotina, moraju biti zatvoreni, a konstrukcija tih rezervoara mora biti takva da izdrži potrebna naprezanja.

Prijenosni rezervoari iz stava 1. ovog člana moraju imati cijevi za odvod plinova s prekidačem plamena, uređaje za zatvaranje, otvore za čišćenje i priključak za uzemljenje.

Član 8.

Na rezervoare za priručno uskladištenje pogonskog goriva, obima većeg od 250 litara, koji su sastavni dio postrojenja za bušenje, za osvajanje ili ispitivanje bušotine ili za druge rudarske radove, primjenjuju se normativi iz člana 7. ovog pravilnika. Rezervoari moraju imati pokazivala nivoa i zaštitni bazen, čiji obim iznosi najmanje 10% obima rezervoara.

Član 9.

Pretakališta, kolosijeci i kolosiječni uređaji moraju biti izrađeni prema važećim propisima.

Član 10.

Na vidljivom mjestu na tornju postrojenja za bušenje mora biti istaknuta pločica sa slijedećim podacima: naziv firme koja je toranj izradila, godina izrade i dopušteno redovno i izvanredno opterećenje tornja.

Član 11.

Radna platforma tornja mora biti izrađena od čvrstog materijala i izvedena tako da osigurava siguran rad.

Ako je radna platforma 1 m iznad tla, ona mora biti ograđena zaštitnom ogradom visokom najmanje 1 m, koja pri dnu ima ivičnjak visok 0,15 m.

Prag na koji se postavljaju cijevi za bušenje mora biti pričvršćen tako da se te cijevi ne mogu pomicati ili izvrtati.

Između nezaštićenih pokretnih uređaja postavljenih u produženju radne platforme tornja mora postojati slobodan prostor za prolaz širine najmanje 0,80 m. Ako je taj prolaz manje širine, prolaz nije dopušten.

Član 12.

Željezne ljestve postavljene na vanjskoj strani konstrukcije tornja moraju imati odgovarajuću zaštitu, ako to konstrukcija tornja dopušta.

Pri kretanju po ljestvama mora se upotrebljavati opasač s dvjema kopčama ili drugo sigurno pomoćno sredstvo.

Ljestve moraju biti dovoljno čvrste i izdržljive, a prečke ljestvi moraju biti udaljene od konstrukcije tornja najmanje 15 cm. Prijelazi s ljestava na odmarališta moraju biti osigurani rukohvatima.

Prilaz radnoj platformi tornja, koji je podignut više od 0,5 m iznad nivoa tla mora biti osiguran najmanje s dva stubišta, koja se ne smiju nalaziti na istoj strani tornja. Stubišta moraju sa svake strane imati dovoljno čvrste rukohvate visoke po 1 m.

Član 13.

Ako je toranj obložen oplatom, mora imati najmanje dva otvora radi brze evakuacije radnika u slučaju potrebe, a vrata otvora moraju biti izrađena tako da se otvaraju prema vanjskoj strani i da se sama ne mogu zatvarati.

Gornja radna platforma tornja mora imati vrata koja se otvaraju prema vanjskoj strani, a moraju biti izrađena tako da se u slučaju potrebe, može po vanjskoj strani tornja s njega lako i sigurno spustiti na zemlju, služeći se pri tome užetom, ljestvama ili motkom za spuštanje.

Član 14.

Toranj u toku jeseni i zime mora biti obložen pogodnim materijalom do visine najmanje 3 m od poda.

Na gornjoj radnoj platformi tornja mora postojati stalno sklonište koje štiti radnike od vremenskih nepogoda, a na postrojenju za osvajanje i ispitivanje bušotina koje ima toranj, radno mjesto rukovaoca postrojenja mora biti zaštićeno od vremenskih nepogoda.

Toranj i prostorije neposredno povezane s tornjem mogu se zagrijavati samo preko indirektnog grijanja. Grijalice u tim prostorijama ne smiju se zagrijavati više od 200°C.

Član 15.

Svaki toranj na postrojenju za bušenje mora imati uređaj za sigurno spuštanje radnika.

Ako se uređaj iz stava 1. ovog člana sastoji od sigurnosnog čeličnog užeta i sigurnosne stolice, on mora imati pribor za kočenje i sigurnosni opasač. Sigurnosno čelično uže mora biti ispravno i sigurno pričvršćeno, a mjesto sidrenja tog užeta mora biti od tornja udaljeno najmanje onoliko koliko iznosi dvostruka visina radne platforme tornja. Nepokretni kraj radnog užeta treba da bude usidren na način koji najbolje odgovara konstrukciji tornja.

Član 16.

Pribor za bušenje, kao što su: vitao, bubanj s redačem užeta, koturače s graničnikom za automatsko zaustavljanje pomičnih koturača, kuka sa sigurnosnim zatvaračem, pumpa za isplaku, isplačna glava, isplačno crijevo, alat za bušenje i dr. mora biti u skladu s odgovarajućim API standardima.

Član 17.

Postrojenje za bušenje mora imati pokazivalo i regulator opterećenja na kuki.

Član 18.

Vertikalni dio cjevovoda za isplaku treba da bude po pravilu, pričvršćen za nogu tornja. Krajevi isplačnog crijeva moraju biti vezani sigurnosnim lancem ili čeličnim užetom s jedne strane za konstrukciju cjevovoda, a s druge za isplačnu glavu.

Član 19.

Ako je isplačno crijevo sastavljeno iz više dijelova, ti dijelovi moraju biti međusobno sigurno povezani tako da se njihovi spojevi ne mogu razdvojiti.

Član 20.

Ako se transport nafte, otopine, pulpe ili plina od bušotine do rezervoara odnosno korisnika obavlja cjevovodima, oni moraju biti izvedeni prema važećim propisima o izgradnji cjevovoda i odgovarajućim standardima.

III BUŠENJE

Član 21.

Toranj i radna platforma tornja moraju biti izrađeni tako da mogu izdržati maksimalno dopušteno opterećenje u toku rada.

Na pokretna bušača postrojenja primjenjuju se sigurnosne odredbe koje se odnose i na stacionarna postrojenja.

Član 22.

Pojedini sastavni dijelovi konstrukcije tornja ne smiju se nenamjenski opterećivati (pričvršćivanjem lanca ili užeta za njih pri uvlačenju teških predmeta u toranj i sl.), niti oslabljivati bušenjem rupa, sječenjem i sličnim preinakama.

Član 23.

Svornjaci, stezaljke i drugi dijelovi, koji bi u toku rada zbog vibracije mogli popustiti, moraju biti osigurani protiv popuštanja i ispadanja.

Član 24.

Prije početka bušenja, ušće bušotine mora se osigurati na odgovarajući način (izgradnjom »zaštitne kape«, ugradnjom uvedne kolone, ugradnjom površinskih zaštitnih cijevi i sl.).

Član 25.

Prije ugrađivanja (spuštanja i cementacije) zaštitnih cijevi, one moraju biti opremljene tako da njihovo spuštanje do dubina koje odgovaraju namjeni bušotine bude nesmetano izvedeno.

Član 26.

Ugrađena kolona zaštitnih cijevi mora biti nepropusna.

Pri ispitivanju nepropusnosti ugrađene kolone zaštitnih cijevi, ispitni pritisak ne smije prelaziti granicu od 80% dopuštenog unutrašnjeg pritiska kolone zaštitnih cijevi koja se ispituje, s tim što za vrijeme ispitivanja koje ne smije biti kraće od 30 minuta, smanjenje pritiska na manometru ne smije biti veće od 10% ispitnog pritiska.

Ako se nepropusnost kolone zaštitnih cijevi ispituje metodom pražnjenja bušotine, ispitivanje se obavlja stvaranjem depresije koja iznosi 50% od pritiska koji stvara hidrostatički stup fluida u bušotini, a rezultat ispitivanja zadovoljava ako poslije dva sata nije bilo dotoka fluida u bušotinu.

Nakon svakog postavljanja preventera i drugih uređaja na ušće bušotine ispituje se nepropusnost tih preventera, uređaja i spojeva s pritiskom koji je jednak najvećem slojnom pritisku (p_s) za odgovarajuću dubinu bušotine. Rezultat ispitivanja zadovoljava ako za 15 minuta smanjenje pritiska na manometru nije veće od 10% ispitnog pritiska .

Nakon predviđenog vremena očvršćavanja cementne kaše (vrijeme za koje cementni kamen dostigne 80% čvrstoće na pritisak) nastavlja se bušenje ispod pete kolone i cementnog kamena, do dubine 1 do 2 m u zdravici. Nakon toga se radi ispitivanje nepropusnosti cementnog kamena, ispitni pritisak treba biti za 20% veći od radnog pritiska, ali manji od frakturnog pritiska masiva u zoni pete kolone. Vrijeme ispitivanja je 30 minuta, smanjenje pritiska na manometru ne smije biti veće od 10% ispitnog pritiska .

Ako cementacija cijevi nije uspjela vrši se dopunsko cementiranje pod pritiskom.

Član 27.

Isplaka mora u pogledu kvalitete odgovarati sastavu i osobinama stijena kroz koje se buši, te mogućim pritiscima i temperaturama.

Kvalitet i količina isplake moraju se u toku bušenja kontrolirati i održavati.

Ako postoji opasnost da gubitak isplake može izazvati erupciju ili oštećenja sloja odnosno slojeva, bušenje se može nastaviti tek pošto se spriječi taj gubitak.

Član 28.

Radi zaštite od nekontrolirane erupcije na poznatim i nepoznatim terenima i zaštićenim područjima u ušće bušotine mora biti ugrađena uvodna kolona zaštitnih cijevi, koja je cementirana od površine do zdravice.

Svaka slijedeća kolona zaštitnih cijevi mora biti ugrađena do određene dubine i cementirana do visine, koja odgovara namjeni zaštitnih cijevi.

Član 29.

Radi zaštite od nekontrolirane erupcije na nepoznatim terenima i zaštićenim područjima, uvodni odnosno posljednji dio kolone zaštitnih cijevi na ušću bušotine mora imati dva preventera.

Jedan od preventera iz stava 1. ovog člana mora biti konstruiran tako da se može u zatvorenom položaju dizati i spuštati bušaći pribor.

Član 30.

Radi zaštite od nekontrolirane erupcije na poznatim terenima uvodna odnosno posljednja kolona zaštitnih cijevi na ušću bušotine mora imati najmanje jedan preventer. Prije postavljanja na ušće bušotine te u toku rada, jedanput mjesečno, preventer se mora pregledati radi provjere njegove ispravnosti.

Član 31.

Radi zaštite od nekontrolirane erupcije postrojenje za bušenje mora imati odgovarajući uređaj za zatvaranje alata za bušenje.

Član 32.

Ako preventer nema najmanje dva priključka za spoj uređaja za zatvaranje prstenastog prostora (kolona zaštitnih cijevi-alatke za bušenje), posljednja vezna prirubnica mora imati najmanje dva priključka s odgovarajućim uređajima za zatvaranje.

Član 33.

Pri gušenju nekontrolirane erupcije moraju se utvrditi vrsta i osobine eruptirajućeg fluida, a radnici moraju biti upozoreni na moguću opasnost (požar, trovanje, gušenje)

Pri gušenju nekontrolirane erupcije, područje (zona) opasnosti mora biti utvrđeno indiciranjem i vidljivo obilježeno. Na prilazima u područje opasnosti moraju biti istaknuta vidljiva i jasna upozorenja.

Ako na području opasnosti ima eksplozivnih plinova mora se upotrebljavati alat koji ne iskri i odijela koja su antistatična s otporom od 10^3 oma.

IV OSVAJANJE, ISPITIVANJE I DRUGI RADOVI U BUŠOTINI

Član 34.

Nepropusnost kolone zaštitnih cijevi ili čepa u bušotini ispituje se na način propisan članom 26. st. 2. i 3. ovog pravilnika, a nepropusnost postavljenog preventera, erupcijskog uređaja i njihovih spojeva na način predviđen u članu 26. stav 4.

Prije izvođenja rudarskih radova pod pritiskom, mora se izvršiti probno ispitivanje vodova pod pritiskom, koji je za 20% veći od predviđenog maksimalnog radnog pritiska.

Radi uspješnog i sigurnog izvođenja radova, kao što su otpucavanje pod pritiskom, cementacijski radovi u bušotini, testiranje i mehanička te hemijska obrada slojeva, mora se uzimati u obzir utjecaj dnevne temperature na te radove.

V POTENCIJALNE OPASNOSTI I TEHNIČKE MJERE ZAŠTITE

Član 35.

Potencijalne opasnosti su: nekontrolirana erupcija i u vezi s njom prateće pojave kao što su pojave otrovnih, zapaljivih, eksplozivnih i zagušljivih plinova, udar

električne struje i atmosferskog pražnjenja i druge atmosferske nepogode, požar uzrokovan upalom goriva i maziva i drugih zapaljivih materijala, rad na visini i druge opasnosti.

Član 36.

Sve navedene u prethodnom članu potencijalne opasnosti privredno društvo je dužno u skladu sa odredbama važećih propisa evidentirati i prije početka rada donijeti plan zaštite radnika, građana i imovine u radnom krugu i zoni opasnosti bušotine u vidu Dokumenta o sigurnosti i zdravlju, čiji je jedan segment i plan odbrane i spasavanja od skupnih opasnosti iz člana 2. ovog Pravilnika.

U navadenom Dokumentu naložiće se sve potrebne mjere za sprečavanje nastajanja potencijalnih grupnih i pojedinačnih opasnosti i sve mjere za zaštitu zdravlja zaposlenih u slučaju nastanka opasnosti.

Sa navedenim Dokumentom i Planom odbrane poslodavac je dužan upoznati, obučiti i redovno uvježbavati sve zaposlene.

Član 37.

Potencijalna opasnost od nekontrolirane erupcije slojnih fluida prijeti, ako se tokom bušenja kroz ležište naiđe na neke neprognozirane okolnosti, ili ako se učini neki pogrešan zahvat.

Da se opasnost od požara slojnih fluida svede na manju mjeru u zoni radijusa 30 m ugrađuju se električni uređaji koji su u eksploziono sigurnoj izvedbi.

Član 38.

U skladu sa važećim propisima i tehničkim uputstvima na radovima bušenja i eksploatacije mora se obezbijediti nadzor.

O svim radovima bušenja i eksploatacije obavezno se vodi posebna evidencija u skladu sa važećom projektnom dokumentacijom i propisima.

Član 39.

U skladu sa važećim propisima obaveza je uraditi plan mjera zaštite od požara i sa istim upoznati, obučiti i redovno uvježbavati zaposlene.

Član 40.

Na lokaciji bušotine obavezne su slijedeće natpisne ploče i upozorenja: ploča s podacima o tornju, ploča zabrane unošenja otvorene vatre u zonu opasnosti od požara, ploča zabrane pristupa nezaposlenim osobama, ploča s uputama za davanje prve pomoći unesrećenim od udara struje i posjetnik telefonskih brojeva organa i osoba koje treba obavijestiti u slučaju udesa ili nesreće na radu.

Za potrebe komuniciranja i posebno hitne evakuacije zaposlenih obaveza je instaliranja najefikasnijih komunikacijskih sistema za upozoravanje, alarmiranje i dojavljivanje.

Član 41.

Postrojenja za istraživanje i eksploataciju mineralnih sirovina moraju biti zaštićena od statičkog elektriciteta prema važećim propisima.

Posude pod pritiskom i nosive čelične konstrukcije tornjeva moraju biti zaštićene od korozije prema važećim propisima.

Član 42.

Rukovanje eksplozivnim sredstvima i miniranje radi torpedovanja, uzimanja uzoraka, povećanje dotoka, pročišćavanje filtera i odglavljanje i sječenje zaglavljanih bušaćih alata mora se vršiti u skladu sa važećim propisima iz ove oblasti. Ove poslove mogu obavljati samo ovlaštena lica, koja ispunjavaju propisane uslove, a za ove poslove obaveza je uraditi tehnička uputstva.

Član 43.

Za prostore ugrožene od upale i eksplozije, preduzeće koje istražuje i eksploatira mineralne sirovine određuje područje (zonu) opasnosti od upale i eksplozije i provodi preventivne mjere prema važećim propisima.

Zone opasnosti od upale i eksplozije moraju biti prikazane na crtežima istaknutim na lokaciji bušotine.

Član 44.

U toku bušenja, osvajanja i ispitivanja bušotine, oko ušća bušotine zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 30 m.

Pri kasnijim rudarskim radovima (remont, obrada slojeva i sl.), oko ušća bušotine zona opasnosti od požara mora iznositi za otvoren sistem najmanje 30 m, a za zatvoren sistem najmanje 7,5 m.

Pri eksploataciji nafte i zemnih plinova, oko ušća bušotine zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 7,5 m za zatvoreni sistem.

Pri eksploataciji nafte dubinskim pumpama, oko ušća bušotine zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 7,5 m za zatvoreni sistem.

Član 45.

Oko uređaja za sabiranje i transport nafte, pulpe, otopine i zemnih plinova za zatvoreni sistem, zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 15 m od ruba tog uređaja.

Član 46.

Oko prijenosnih rezervoara iz čl. 7. i 8. za otvoreni sistem, zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 30 m, a za zatvoreni sistem najmanje 7,5 m.

Oko prijenosnih rezervoara za priručno uskladištenje pogonskog goriva iz člana 10. za zatvoreni sistem, zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 15 m od ruba rezervoara.

Oko prijenosnih rezervoara za dizelska goriva, maziva i ulja u bačvama, kapaciteta do 5 m³ za zatvoreni sistem, zona opasnosti od požara mora iznositi

najmanje 10 m od ruba rezervoara, a oko tih rezervoara kapaciteta više od 5 do 10 m³ zona opasnosti treba da iznosi najmanje 20 m od ruba rezervoara.

Član 47.

Okolo drugih rezervoara za naftu za zatvoreni sistem, zona opasnosti od požara mora biti u skladu s odgovarajućim važećim propisima.

Okolo rezervoara za tekuće plinove i njihova pretakališta za zatvoreni sistem, zona opasnosti od požara mora iznositi najmanje 30 m od ruba tog rezervoara odnosno pretakališta.

Član 48.

U zonama opasnosti smiju se ugrađivati električni uređaji i instalacije u skladu s važećim propisima za električna postrojenja i uređaje na nadzemnim mjestima ugroženim od eksplozivnih smjesa te motori s unutrašnjim izgaranjem iz člana 5. ovog pravilnika i ručne svjetiljke sigurnosne izvedbe.

Član 49.

Ako se u zoni opasnosti od požara primijeti pojava opasnih plinova, poduzimaju se mjere u skladu sa planom odbrane, tehničkim uputstvima i važećim propisima.

Član 50.

Zavarivanje ili bilo koji drugi rad s otvorenim plamenom u zonama opasnosti obavlja se na osnovu posebnog odobrenja.

Član 51.

Na terenima na kojima se očekuje pojava otrovnih i zagušljivih plinova poslovi se moraju organizovati u skladu sa važećim propisima i projektnom dokumentacijom, kako bi se zaposleni i okolina zaštitili od štetnog djelovanja.

Član 52.

Precizna lokacija bušotine na terenu određuje se u skladu s važećim propisima.

Udaljenost osi bušotine od zaštitnog pojasa plovnog kanala, željeznice, dalekovoda, javnih objekata i stambenih zgrada, mora iznositi najmanje onoliko koliko iznosi visina tornja uvećana za 10%

Od ruba pojasa autoceste i cesta prvog i drugog reda udaljenost osi bušotine mora iznositi najmanje 30 m, a od drugih javnih prometnica i industrijskih, šumskih i poljskih putova najmanje 15 m.

Udaljenost osi bušotine od šume određuje se ovisno o podneblju, području, konfiguraciji terena i vrsti šume.

Član 53.

Rudarski objekti za eksploataciju mineralnih sirovina dubinskim bušenjem ne smiju biti udaljeni manje od:

- 30 m od ruba javnih objekata i stambenih zgrada i

- 10 m od ruba pojasa javnih prometnica i zaštitnog pojasa dalekovoda i telefonskih linija.

Član 54.

Uređaj s otvorenim ložištem mora biti udaljen najmanje 30 m od ruba bilo kojega postrojenja ili objekta za eksploataciju mineralnih sirovina.

Uređaji s otvorenim ložištem (grijalo vode, grijala nafte i sl.) moraju se postaviti van zone opasnosti od požara drugih objekata ili postrojenja.

Položaj uređaja s otvorenim ložištem treba da bude takav da smjer vjetra od rudarskog objekta ili postrojenja prema tom uređaju ne bude na glavnom smjeru vjetrova u tom području.

Član 55.

Isplaka i fluid iz bušotine mogu se ispuštati u tekuće i stajaće vode tek kada su u skladu s važećim propisima prikladnim uređajima pročišćeni.

Član 56.

Nakon završene eksploatacije mineralnih sirovina, radovima na likvidaciji bušotina mora se osigurati:

- međusobna izolacija slojeva ugljikovodika i vodonosnih slojeva;
- odsijecanje kolone zaštitnih cijevi do dubine od najmanje 1,5 m i zatvaranje ušća bušotine zaštitnom kapom;
- čišćenje okoline bušotine i omogućavanje da se zemljište upotrebljava za drugu namjenu.

Član 57.

Za svaku izbušenu bušotinu i na kraju eksploatacije mora se sačiniti elaborat o izvršenim radovima, koji sadrže opis izvršenih radova u bušotini, odstupanja od projektiranih radova u bušotini, rezultate izvedenih istraživanja i ispitivanja, kao i ostale podatke koji su od značaja za tu bušotinu, posebno o štetnim i drugim materijalima koji su dodavani u isplaku ili pri izvođenju sanacionih radova u bušotini, kojima se može onečistiti tlo.

VI EKSPLOATACIJA MINERALNIH SIROVINA

Član 58.

Dubinskim bušenjem se eksploatišu čvrste, tekuće i plinovite mineralne sirovine.

Eksploatacija se izvodi metodom sa ostavljanjem praznih prostora, zarušavanja ili zapunjavanja otkopanih prostora.

Član 59.

Odabranom metodom eksploatacije treba osigurati:

- maksimalnu iskoristivost ležišta mineralne sirovine i
- visok stepen sigurnosti na radu uz optimalan obim pripremnih radova na otvaranju i razradi ležišta.

Član 60.

U toku eksploatacije čvrstih mineralnih sirovina u projektovanim rokovima vrši se provjera otkopanog volumena komore (analitički ili specijalističkim mjerenjima), koja ne smije prekoračiti vrijednosti određene u projektu.

Radi utvrđivanja utjecaja bušotinske eksploatacije na površinu terena, moraju se u projektu predviđenim rokovima vršiti geodetska mjerenja.

Član 61.

Posebnim tehničkim uputstvima se reguliše transport, skladištenje i korištenje sredstava za razaranje čvrstih i tekućih mineralnih sirovina (hemijska sredstva, kruti CO₂, eksplozivi itd.).

VII ZAŠTITA OKOLIŠA I ZBRINJAVANJE OTPADA

Član 62.

Projektom se određuju mjere i postupci kojima se sprečava ili smanjuje na najmanju moguću mjeru štetni utjecaj na okoliš, i spriječi opasnosti po ljudsko zdravlje, koji mogu nastati kao posljedica eksploatacije i neadekvatnog upravljanja otpadom od istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina.

Član 63.

Otpad od istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina može se odlagati na :

1. površinska jalovišta (kruti otpad),
2. površinske akumulacije (muljevi i tekući otpad),
3. u bušotine (neproizvodne bušotine i bušotine na kojima je završena eksploatacija) i druge napuštene podzemne objekte.

Član 64.

Odlaganje otpada iz člana 63. izvodi se na osnovu važećeg projekta kojim se osigurava zaštita ljudi, okoliša i podzemnih voda.

VIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 65.

Stupanjem na snagu ovog pravilnika prestaje se primjenjivati Pravilnik o tehničkim normativima pri istraživanju i eksploataciji, nafte, zemnih gasova i slojnih voda („Službeni list SFRJ“ br. 43/79, 41/81 i 15/82), i dio Pravilnika o tehničkim normativima za rudarske radove pri istraživanju i eksploataciji ležišta kamene soli - poglavlje II čl.5.- 27. i poglavlje VIII čl.264.-285. („Službeni list SFRJ“ br. 8/79).

Član 66.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenim novinama Federacije BiH“.

Broj: 06-34-2143/10
10. maja 2013. godine
Mostar

Ministar
Erdal Trhulj s.r.